
Публикуван на: 30-05-2009

Източник: [Портал Европа](#)



Анализ на Дойче веле **"Всички организации се нуждаят от критици.** Защото без контрол брюкселските институции ще се раздуят прекомерно, ще действат само в собствен интерес и ще се корумпират. Приятели, надявам се, че през юли броят ни тук ще се увеличи, за да продължим да се борим за националната независимост." Това са думите на британския депутат Дениъл Хенън. Той като евроскептик от десния политически спектър е представител на малка група от евродепутати, чието мнение обаче не може да се подмине.

Евроскептиците в Европейския парламент било то от левия или десен политически спектър се обявяват против европейската интеграция и ратифицирането на Лисабонския договор.

"Евроскептиците не са обединени, ето защо нямат особени шансове за значително влияние върху работата на Европейския парламент и предстоящите избори няма да променят нещата", твърди политологът Пьотр Качински.

Евроскептиците са събрани например във фракцията "Съюз за Европа на нациите", която наброява 40 депутати, или във фракцията "Независимост/Демокрация" с 20 души. Самият Хенън е изключен от фракцията на Европейската народна партия, защото преди време сравни мерките на председателя на Европарламента Ханс-Герт Пьотеринг със закона на Хитлер за поемането на властта през 1933 година.

Скандали предизвикват и някои по-млади членове на Европарламента като българина Димитър Стоянов с расистките си изказвания или пък по-възрастният дяснорадикалист Жан-Мари Льо Пен. Изказванията му са често потресаващи.

За да не се образуват толкова лесно фракции на екстремисти, особено от десния политически спектър, депутатите в Страсбург решиха да въведат следната промяна, разяснява Андреас Клайнер, прессекретар на Европарламента: "Досега фракция можеха да образуват 20 човека от поне шест страни. В новия парламент фракцията трябва да се състои от 25 души от поне седем страни. Повод за решението е, че много хора смятаха, че образуването на фракция е прекалено лесно."

Дяснорадикална фракция в Страсбург се образува например след присъединяването на България и Румъния към ЕС. Първата вълна на Източното разширяване и изключително ниското участие в изборите отвориха врати за представители на радикални политически сили, особено от Полша и Словакия. Засега подобни политически сили не оказват влияние върху работата на европарламента. Но ако хората продължат да гласуват за радикални, националистически и евроскептични политически сили, то утвърдените партии трябва сериозно да си зададат въпроса - защо е възможно това.